

Koncernové právo se zabývá právními problémy, které jsou spojeny s existencí podnikatelských seskupení. Ta se vyznačují hospodářskou jednotou, ale zároveň právní samostatností jednotlivých členů. V podnikatelských seskupeních tak dochází ke střetu zájmů ovládající osoby a ovládané společnosti. V této práci jsem proto za použití komparativní metody analyzoval právní úpravy Německa, Francie, Velké Británie a USA, abych zjistil, jak jednotlivé právní řády regulují podnikatelská seskupení a jak se vyrovnávají s problémy s nimi spojenými. Při značném zjednodušení lze rozdělit koncepce úpravy na německou, která vytváří systém speciálních norem komplexně regulujících podnikatelská seskupení, a koncepci, která upravuje pouze dílčí aspekty podnikatelských seskupení a ostatní problémy řeší s pomocí obecné úpravy korporací a judikatury. Zatímco v německé právní úpravě lze za splnění určitých podmínek nadřadit zájem seskupení nad zájem ovládané společnosti, tak většina ostatních právních řádů více respektuje povinnost loajality. Při ochraně subjektů ohrožených vznikem podnikatelského seskupení většina právních řádů poskytuje ochranu zejména přímo, zatímco německá úprava se zaměřuje především na ochranu ovládané společnosti. Rozdíly mezi koncepcemi však nejsou tak veliké, jak by se mohlo zdát. Především při ochraně ohrožených subjektů využívají všechny srovnávané právní úpravy podobné prostředky. Jako určitý kompromis lze vnímat francouzskou koncepci. Ta sice setrvává na povinnosti loajality v rámci podnikatelského seskupení, ovšem pokud je toto seskupení nadáno určitými kvalitami a újma je v rámci seskupení určitým způsobem vyrovnána, pak umožňuje nadřadit zájem seskupení zájmu ovládané společnosti. Francouzské právo tak na jedné straně umožňuje efektivní řízení podnikatelského seskupení jako hospodářského celku, ale na druhé straně poskytuje funkční prostředky ochrany ohroženým subjektům. Z tohoto důvodu doporučuji zavedení francouzského modelu v zemích EU pomocí komunitárního práva i závěry expertních skupin. Také navrhovaná rekodifikace českého soukromého práva se inspirovala francouzským modelem, ovšem tento model doplňuje o prvky německého práva a instituty britského a amerického práva.